

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ ของนักวิชาการประจำฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาวแอกชนในเขตอำเภอแกลง จังหวัดระยอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ ของนักวิชาการประจำฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาวแอกชนในเขตอำเภอแกลง จังหวัดระยอง และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ ของนักวิชาการประจำฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาวแอกชนในเขตอำเภอแกลง จังหวัดระยอง จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์ทำงาน ประสบการณ์ด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ อัตราเงินเดือน และระดับตำแหน่งในสายนักวิชาการ โดยเก็บข้อมูลจากนักวิชาการประจำฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาวแอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอแกลง จังหวัดระยอง จำนวน 346 คน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ ของนักวิชาการประจำฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาวแอกชนในเขตอำเภอแกลง จังหวัดระยอง

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	261	75.43
หญิง	85	24.57
รวม	346	100.00

จากตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 261 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.43 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.57

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	228	65.90
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	118	34.10
รวม	346	100.00

จากตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี จำนวน 228 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.90 รองลงมาเป็นอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป จำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.10

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	230	66.47
สมรส	105	30.35
หม้าย/หย่าร้าง	11	3.18
รวม	346	100.00

จากตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 230 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.47 ลำดับถัดมาเป็นสถานภาพสมรส จำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.35 ลำดับสุดท้ายเป็นสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.18

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ประสบการณ์ทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	140	40.46
มากกว่า 5-10 ปี	148	42.78
มากกว่า 10-15 ปี	47	13.58
มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	11	3.18
รวม	346	100.00

จากตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงาน 5-10 ปี จำนวน 148 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.78 รองลงมาเป็นประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 140 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.46 ลำดับถัดมา เป็นประสบการณ์ทำงานระหว่าง 10-15 ปี จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.58 ลำดับสุดท้ายเป็น ประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.18

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ

ประสบการณ์ด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 3 ปี	143	41.33
มากกว่า 3-6 ปี	119	34.39
มากกว่า 6-9 ปี	57	16.47
มากกว่า 9 ปีขึ้นไป	27	7.81
รวม	346	100.00

จากตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพน้อยกว่า 3 ปี จำนวน 143 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.33 รองลงมาเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ 3-6 ปี จำนวน 119 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.39 ลำดับถัดมาเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ 6-9 ปี จำนวน 57 ราย คิดเป็น

ร้อยละ 16.47 และอันดับสุดท้ายเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพตั้งแต่ 9 ปีขึ้นไป จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.81

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอัตราเงินเดือน

อัตราเงินเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 15,000 บาท	46	13.30
15,001-20,000 บาท	92	26.59
20,001-25,000 บาท	62	17.92
25,001-30,000 บาท	68	19.65
30,001-35,000 บาท	40	11.56
มากกว่า 35,000 บาท	38	10.98
รวม	346	100.00

จากตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอัตราเงินเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอัตราเงินเดือน 15,001-20,000 บาท จำนวน 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.59 รองลงมาเป็นผู้มีอัตราเงินเดือน 25,001-30,000 บาท จำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.65 ลำดับถัดมาเป็นผู้มีอัตราเงินเดือน 20,001-25,000 บาท จำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.92 ลำดับถัดมาเป็นผู้มีอัตราเงินเดือนไม่เกิน 15,000 บาท จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.30 ลำดับถัดมาเป็นผู้มีอัตราเงินเดือน 30,001-35,000 บาท จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.56 และอันดับสุดท้ายเป็นผู้มีอัตราเงินเดือนมากกว่า 35,000 บาท จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.98

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งงานในสายวิชาการ

ตำแหน่งงานในสายวิชาการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับปฏิบัติการ	210	60.69
ระดับผู้บริหารระดับต้น	103	29.77
ตั้งแต่ระดับผู้บริหารระดับกลางขึ้นไป	33	9.54
รวม	346	100.00

จากตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งงาน ในสายวิชาการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานในสายวิชาการอยู่ในระดับปฏิบัติการ จำนวน 210 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.69 ลำดับถัดมามีตำแหน่งงานในสายวิชาการอยู่ในระดับผู้บริหารระดับต้น จำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.77 อันดับสุดท้ายมีตำแหน่งงานในสายวิชาการอยู่ในระดับผู้บริหารระดับกลางขึ้นไป จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.54

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ ของนักวิชาการประจำฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาวแอกชนในเขตอำเภอแกลง จังหวัดระยอง

ตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในด้านแนวทางการป้องกันเชื้อที่ปนเปื้อนผ่านทางน้ำของนักวิชาการประจำฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาว

ความรู้ความเข้าใจด้านทงกรป้องกันเชื้อที่ปนเปื้อนผ่านทางน้ำ	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ฟาร์มควรอยู่ห่างจากฟาร์มอื่นๆ เพราะเป็นการช่วยลดความเสี่ยงในการระบาดของโรคผ่านทางน้ำจากฟาร์มใกล้เคียง	182 (52.60)	132 (38.15)	24 (6.94)	6 (1.73)	2 (0.58)	4.40	0.75	ระดับมากที่สุด	9
2. ฟาร์มควรตั้งอยู่ใกล้แหล่งน้ำที่มีคุณภาพดี มีการระบาดของโรคน้อย และไม่ใช้น้ำร่วมกับฟาร์มอื่นๆ	200 (57.80)	116 (33.53)	25 (7.23)	4 (1.16)	1 (0.28)	4.47	0.71	ระดับมากที่สุด	6
3. ควรมีปริมาณน้ำที่เพียงพอต่อความต้องการภายในฟาร์ม เพื่อสำรองไว้ในกรณีที่ต้องการหมุนเวียนน้ำเพื่อป้องกันอาการเครียดของกุ้ง	215 (62.14)	102 (29.48)	25 (7.23)	3 (0.87)	1 (0.28)	4.52	0.69	ระดับมากที่สุด	2
4. ควรมีระบบสาธารณสุขที่ปลอดภัยเพียงพอ เช่น น้ำประปา หรือน้ำจืดอย่างเพียงพอ เพื่อใช้ล้างอุปกรณ์ต่างๆ หลังจากฆ่าเชื้อเรียบร้อยแล้ว	193 (55.78)	118 (34.11)	31 (8.96)	3 (0.87)	1 (0.28)	4.44	0.72	ระดับมากที่สุด	8

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจด้านการป้องกัน เชื้อที่ปนเปื้อนผ่านทางน้ำ	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
5. ควรมีการดูแลรักษาคุณภาพน้ำในบ่อ น้ำจืด ให้ความพร้อมอยู่เสมอเพื่อเป็น การป้องกันการเกิดโรค	202 (58.39)	110 (31.80)	27 (7.80)	6 (1.73)	1 (0.28)	4.46	0.74	ระดับ มากที่สุด	7
6. ก่อนที่จะสูบน้ำจากแหล่งน้ำฟาร์ม ทุกครั้งควรสำรวจว่าในช่วงนั้นมีการ ระบาดของโรคในพื้นที่ใกล้เคียงและ มีการปล่อยน้ำลงสู่แหล่งน้ำหรือไม่	234 (67.63)	84 (24.28)	23 (6.65)	4 (1.16)	1 (0.28)	4.58	0.69	ระดับ มากที่สุด	1
7. ควรปล่อยน้ำเพื่อช่วยในการป้องกัน โรคก่อนนำน้ำเข้าบ่อเลี้ยง	212 (61.27)	110 (31.80)	17 (4.90)	5 (1.45)	2 (0.58)	4.52	0.71	ระดับ มากที่สุด	2
8. ก่อนปล่อยน้ำเข้าบ่อเลี้ยงทุกครั้งควร สูบน้ำผ่านอวนมุ้งเขียวตาถี่ 2 ชั้น เพื่อ กรองสัตว์น้ำที่จะเข้าบ่อซึ่งเป็นพาหะของ โรค เช่น กุ้งและปูชนิดต่าง ๆ	211 (60.98)	106 (30.64)	18 (5.20)	6 (1.73)	5 (1.45)	4.48	0.80	ระดับ มากที่สุด	5
9. ควรตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำในบ่อ ทุกบ่ออย่างสม่ำเสมอ ถ้ามีค่าใด ไม่เหมาะสมควรทำการปรับปรุงเพื่อ ป้องกันไม่ให้กุ้งอ่อนแอเนื่องมาจาก คุณภาพน้ำไม่เหมาะสม	212 (61.28)	108 (31.22)	18 (5.20)	7 (2.02)	1 (0.28)	4.51	0.72	ระดับ มากที่สุด	4
10. ควรมีระบบนำค่าน้ำหลังการเลี้ยงกุ้ง ให้สามารถนำไปใช้เลี้ยงได้ต่อไปเพื่อลด ความเสี่ยงจากเชื้อโรคลายนอก โดยให้ สิ่งมีชีวิตบำบัดจำพวกปลา หอย กุ้ง ปู และสาหร่ายชนิดที่เหมาะสม	187 (54.05)	111 (32.08)	35 (10.11)	11 (3.18)	2 (0.58)	4.36	0.83	ระดับ มากที่สุด	10
ภาพรวม						4.48	0.56	ระดับ มากที่สุด	

จากตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในด้านแนวทางการป้องกันเชื้อที่ปนเปื้อนผ่านทางน้ำของนักวิชาการประจำฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาว พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพของนักวิชาการประจำฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาวในด้านแนวทางการป้องกันเชื้อที่ปนเปื้อนผ่านทางน้ำในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.48 (SD) = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

นักวิชาการมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับก่อนที่จะสูบน้ำจากภายนอกเข้าฟาร์มทุกครั้ง ควรสำรวจว่าในช่วงนั้นมีการระบาดของโรคในพื้นที่ใกล้เคียงและมีการปล่อยน้ำลงสู่แหล่งน้ำ หรือไม่เป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.58 ($SD = 0.69$) รองลงมาคือ ควรปริมาณน้ำที่เพียงพอต่อความต้องการภายในฟาร์ม เพื่อสำรองไว้ในกรณีที่ต้องการหมุนเวียนน้ำเพื่อป้องกันอาการเครียดของกุ้งอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ($SD = 0.71$) และควรมีบ่อพักน้ำเพื่อช่วยในการป้องกันโรคก่อนนำน้ำเข้าบ่อเลี้ยงอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ($SD = 0.69$) ลำดับถัดมาคือ ควรตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำในบ่อทุกบ่ออย่างสม่ำเสมอ ถ้ามีค่าใดไม่เหมาะสมควรทำการปรับปรุงเพื่อป้องกันไม่ให้กุ้งอ่อนแอเนื่องจากคุณภาพน้ำไม่เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ($SD = 0.72$) ลำดับถัดมาคือ ก่อนปล่อยน้ำเข้าบ่อเลี้ยงทุกครั้งควรสูบน้ำผ่านอวนมุ้งเขียวตาดำ 2 ชั้น เพื่อกรองสัตว์น้ำที่จะเข้าบ่อซึ่งเป็นพาหะของโรค เช่น กุ้งและปูชนิดต่าง ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ($SD = 0.80$) ลำดับถัดมาคือ ฟาร์มควรตั้งอยู่ใกล้แหล่งน้ำที่มีคุณภาพดี มีการระบาดของโรคน้อย และไม่ใช้น้ำร่วมกับฟาร์มอื่น ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ($SD = 0.71$) ลำดับถัดมาคือ ควรมีการดูแลรักษาคุณภาพน้ำในบ่อต่าง ๆ ให้มีความพร้อมอยู่เสมอเพื่อเป็นการป้องกันการเกิดโรคอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ($SD = 0.74$) ลำดับถัดมาคือ ควรมีระบบสาธารณสุขูปโภคอย่างเพียงพอ เช่น น้ำประปา หรือน้ำจืดอย่างเพียงพออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ($SD = 0.72$) ลำดับถัดมาคือ ฟาร์มควรอยู่ห่างจากฟาร์มอื่น ๆ เพราะเป็นการช่วยลดความเสี่ยงในการระบาดของโรคผ่านทางน้ำจากฟาร์มใกล้เคียงอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ($SD = 0.75$) และลำดับสุดท้ายคือ ควรมีระบบบำบัดน้ำหลังการเลี้ยงกุ้งให้สามารถนำไปใช้เลี้ยงได้ต่อไปเพื่อลดความเสี่ยงจากเชื้อโรคภายนอก โดยใช้สิ่งมีชีวิตบำบัดจำพวกปลา หอย กุ้ง ปู และสาหร่ายชนิดที่เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ($SD = 0.83$)

ตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความรู้ความเข้าใจ ด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในด้านแนวทางการป้องกันเชื้อที่ปนเปื้อนผ่านทางอากาศของนักวิชาการประจำฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาว

ความรู้ความเข้าใจด้านความปลอดภัยที่ปนเปื้อนผ่านทางอากาศ	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ที่ตั้งฟาร์มควรอยู่ห่างไกลจากฟาร์มอื่น เพราะช่วยลดความเสี่ยงในการรับเชื้อจากภายนอกผ่านพาหะจำพวกนก	177	127	31	10	1	4.36	0.79	ระดับมากที่สุด	1
2. หลังจากการเก็บเกี่ยวผลผลิตควรตากบ่อให้แห้งสนิทโดยเร็วเพื่อป้องกันพาหะจำพวกนกเข้ามาในบ่อที่ลึกลงอยู่ในบ่อ	160	149	33	4	1	4.34	0.72	ระดับมากที่สุด	3
3. ระหว่างการเลี้ยงควรดูแลที่อ่อนแอซึ่งอยู่ขอบบ่อออกเพื่อไม่ให้เป็นอาหารของนก	139	140	55	11	1	4.17	0.83	ระดับมาก	4
4. ควรใช้เขาทรายใบกรป้องกันละอองน้ำฟุ้งกระจายโรคเข้าสู่แหล่งเลี้ยง	150	119	62	14	1	4.16	0.88	ระดับมาก	5
5. ควรขึงเชือกตาข่ายป้องกันนกบริเวณบ่อเลี้ยง	176	130	30	8	2	4.36	0.78	ระดับมากที่สุด	1
ภาพรวม						4.28	0.64	ระดับมากที่สุด	

จากตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในด้านแนวทางการป้องกันเชื้อที่ปนเปื้อนผ่านทางอากาศของนักวิชาการประจำฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาว พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพของนักวิชาการประจำฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาวในด้านแนวทางการป้องกันเชื้อที่ปนเปื้อนผ่านทางอากาศในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.28 ($SD = 0.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

นักวิชาการมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับที่ตั้งฟาร์มควรอยู่ห่างไกลจากฟาร์มอื่น เพราะช่วยลดความเสี่ยงในการรับเชื้อจากภายนอกผ่านพาหะจำพวกนกอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ($SD = 0.79$) และควรขึงเชือกตาข่ายป้องกันนกบริเวณบ่อเลี้ยงเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ($SD = 0.78$) รองลงมาคือ หลังจากการเก็บเกี่ยวผลผลิต

ควรตากบ่อให้แห้งสนิทโดยเร็ว เพื่อป้องกันพาหะจำพวกนกเข้ามากินสัตว์น้ำที่ตกค้างอยู่ในบ่อ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ($SD = 0.72$) ลำดับถัดมาคือ ระหว่างการเลี้ยงควรเอากุ้งที่อ่อนแอซึ่งอยู่ขอบบ่อออก เพื่อไม่ให้เป็นอาหารของนกอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ($SD = 0.83$) และลำดับสุดท้ายคือ ควรมีแนวทางในการป้องกันละอองน้ำพัดพาเชื้อโรคเข้าสู่แหล่งเลี้ยงอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ($SD = 0.88$)

ตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเที่ยงเบนมาตรฐานของระดับความรู้ความเข้าใจ ด้านระบบควบคุมปลอดภัยทางชีวภาพในด้านแนวทางการป้องกันเชื้อที่ปนเปื้อนผ่านทางพื้นดินของนักวิชาการประจำฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาว

ความรู้ความเข้าใจด้านการป้องกันเชื้อที่ปนเปื้อนผ่านทางพื้นดิน	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ควรควบคุมการเข้า-ออก บ่อและรถเคลื่อนย้ายของกุ้งภายในฟาร์ม ถ้าหากจำเป็นต้องนำกุ้งแยกขายนอกฟาร์มภายในฟาร์มจะคัดผ่านการตรวจเชื้อก่อน	221	110	12	2	1	4.58	0.62	ระดับมากที่สุด	1
2. ถ้าหากมีขยะมูลฝอยเศษไม้และใบไม้ภายในบริเวณบ่อควรกำจัดออกทันทีเพื่อป้องกันการหมักหมมของของเน่าเสียต่าง ๆ	157	132	51	6	-	4.27	0.77	ระดับมากที่สุด	8
3. ตากบ่อให้แห้งสนิทเพื่อป้องกันการหมักหมมของเศษอาหาร เศษตะกอนต่าง ๆ ในบ่อ	173	136	31	4	2	4.37	0.74	ระดับมากที่สุด	6
4. ควรหว่านปูนขาวให้ที่บ่อเพื่อช่วยให้อุณหภูมิทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในการย่อยเศษอาหารที่เหลือในบ่อ	167	141	31	6	1	4.35	0.74	ระดับมากที่สุด	7
5. ถ้าตะกอนเลนกลางบ่อมีปริมาณมากเกินไป ควรกำจัดโดยการฉีดลงไปเก็บในแอ่งตะกอนเพื่อป้องกันอาหารหมักหมมเน่าเสียในบ่อเลี้ยง	195	124	22	4	1	4.47	0.69	ระดับมากที่สุด	3
6. ควรกำจัดปูเสฉงภายในฟาร์มและบริเวณคันบ่อ	213	102	25	6	-	4.51	0.71	ระดับมากที่สุด	2

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจด้านแนวทางป้องกัน เชื้อที่ปนเปื้อนผ่านทางพื้นดิน	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
7. ควรกำจัดวัชพืชพวกหญ้าต่าง ๆ โดย การตัดออกเป็นประจําเพื่อง่ายต่อการ กำจัดและป้องกันการหลบซ่อนของ สัตว์พาหะต่าง ๆ เช่น ปูแสม เป็นต้น	192 (55.49)	123 (35.55)	25 (7.23)	6 (1.73)		4.45	0.71	ระดับ มากที่สุด	4
8. ควรนำพาหะจำพวกปูแสมจากภายใน ฟาร์มและแหล่งน้ำที่ใช้ มาตรวจ PCR เป็นระยะ ๆ โดยเฉพาะในช่วงที่มี การแพร่ระบาดของโรคในพื้นที่	201 (58.09)	109 (31.50)	24 (6.94)	9 (2.60)	5 (0.87)	4.43	0.80	ระดับ มากที่สุด	5
	ภาพรวม					4.43	0.55	ระดับ มากที่สุด	

จากตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในด้านแนวทางการป้องกันเชื้อที่ปนเปื้อนผ่านทางพื้นดินของนักวิชาการประจำฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาว พบว่าระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพของนักวิชาการประจำฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาวในด้านแนวทางการป้องกันเชื้อที่ปนเปื้อนผ่านทางพื้นดินในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.43 ($SD = 0.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

นักวิชาการมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับควรควบคุมการเข้า-ออก และการเคลื่อนย้ายของกุ้งภายในฟาร์ม ถ้าหากจำเ็นต้องนำกุ้งจากภายนอกเข้ามาภายในฟาร์มจะต้องผ่านการตรวจเช็ก่อนเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.58 ($SD = 0.62$) รองลงมาคือ ควรกำจัดปูแสมภายในฟาร์ม และบริเวณคันบ่ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ($SD = 0.71$) ลำดับถัดมาคือ ถ้าตะกอนเลนกลางบ่อมีปริมาณมากเกินไป ควรกำจัดโดยการฉีดเลนไปเก็บในบ่อดกตะกอนเพื่อป้องกันการหมักหมมเน่าเสียในบ่อเลี้ยงอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ($SD = 0.69$) ลำดับถัดมาคือ ควรกำจัดวัชพืชพวกหญ้าต่าง ๆ โดยการตัดออกเป็นประจําเพื่อง่ายต่อการกำจัดและป้องกันการหลบซ่อนของสัตว์พาหะต่าง ๆ เช่น ปูแสม เป็นต้น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ($SD = 0.71$) ลำดับถัดมาคือ ควรนำพาหะจำพวกปูแสมจากภายในฟาร์มและแหล่งน้ำที่ใช้มาตรวจ PCR เป็นระยะ ๆ โดยเฉพาะในช่วงที่มีโรคแพร่ระบาดของโรคในพื้นที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ($SD = 0.80$) ลำดับถัดมาคือ ตากบ่อให้แห้งสนิทเพื่อป้องกันการหมักหมมของ

เศษอาหาร เศษตะกอนต่าง ๆ ในบ่ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ($SD = 0.74$) ลำดับถัดมาคือ ควรหว่านปูนขาวให้ทั่วบ่อเพื่อช่วยให้จุลินทรีย์ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในการย่อยเศษอาหารที่เหลือในบ่ออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ($SD = 0.74$) และลำดับสุดท้ายคือ ถ้าหากมีขยะมูลฝอย เศษไม้ และใบไม้ภายในบริเวณบ่อควรกำจัดออกทันทีเพื่อป้องกันการหมักหมมของของเน่าเสียต่าง ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ($SD = 0.77$)

ตารางที่ 13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพของนักวิชาการประจำฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาว

ระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ	\bar{X}	SD	อันดับ	ระดับ
1. ระดับความรู้ความเข้าใจด้านแนวทางการป้องกันเชื้อที่ปนเปื้อนผ่านทางน้ำ	4.48	0.56	1	มากที่สุด
2. ระดับความรู้ความเข้าใจด้านแนวทางการป้องกันเชื้อที่ปนเปื้อนผ่านทางอากาศ	4.28	0.64	3	มากที่สุด
3. ระดับความรู้ความเข้าใจด้านแนวทางการป้องกันเชื้อที่ปนเปื้อนผ่านทางพื้นดิน	4.43	0.55	2	มากที่สุด
ภาพรวม	4.39	0.54		มากที่สุด

จากตารางที่ 13 พบว่า จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.39 ($SD = 0.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในด้านแนวทางการป้องกันเชื้อที่ปนเปื้อนผ่านทางน้ำเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.48 ($SD = 0.56$) รองลงมาได้แก่ ระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในด้านแนวทางการป้องกันเชื้อที่ปนเปื้อนผ่านทางพื้นดิน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.43 ($SD = 0.55$) และลำดับสุดท้ายได้แก่ระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในด้านแนวทางการป้องกันเชื้อที่ปนเปื้อนผ่านทางอากาศ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.28 ($SD = 0.64$)

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ในการทดสอบสมมติฐานครั้งนี้ ผู้ทำการวิจัยได้ทำการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ ของนักวิชาการประจำฟาร์มเลี้ยงกุ้งชาวเอกชนในเขตอำเภอแกลง จังหวัดระยอง ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบความปลอดภัยทางชีวภาพแตกต่างกัน โดยใช้สถิติ Independent Sample t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มหรือ One-way ANOVA F-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้วิธี Least Significant Difference (LSD)

ในการวิเคราะห์กำหนดค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 95% หรือกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ระดับ 0.05 โดยพิจารณาเงื่อนไขการยอมรับ หรือปฏิเสธ สมมติฐานดังนี้

1. หากค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากโปรแกรม มีค่ามากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) จะยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0)
2. หากค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากโปรแกรม มีค่าน้อยกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1)

สมมติฐานที่ 1 นักวิชาการที่มีเพศต่างกันมีความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในฟาร์มเลี้ยงกุ้งชาวแตกต่างกัน

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบเพศกับระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
ชาย	261	4.37	0.55	-1.23	.22
หญิง	85	4.46	0.50		

* $p < .05$

จากตารางที่ 14 การเปรียบเทียบเพศกับระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .22 แสดงว่านักวิชาการที่มีเพศที่แตกต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 นักวิชาการที่มีอายุต่างกันมีความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในฟาร์มเลี้ยงกุ้งชาวแตกต่างกัน

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบอายุกับระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ

อายุ	จำนวน	\bar{X}	SD	<i>t</i>	Sig.
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	228	4.37	0.55	-96	.34
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	118	4.43	0.53		

* $p < .05$

จากตารางที่ 15 การเปรียบเทียบอายุกับระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .34 แสดงว่านักวิชาการที่มีอายุที่แตกต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 นักวิชาการที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาวแตกต่างกัน

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพ	จำนวน	\bar{X}	SD
โสด	230	4.37	0.54
สมรส	105	4.47	0.48
หม้าย/ หย่าร้าง	11	4.12	0.96

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพกับสถานภาพสมรส

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	SS	MS	<i>F</i>	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	1.46	.73	2.50	.08
ภายในกลุ่ม	343	100.09	.29		
รวม	345	101.55			

* $p < .05$

จากตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพกับสถานภาพสมรส พบว่านักวิชาการที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 นักวิชาการที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาวแตกต่างกัน

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ประสบการณ์ทำงาน	จำนวน	\bar{X}	SD
น้อยกว่า 5 ปี	140	4.36	0.55
มากกว่า 5-10 ปี	148	4.42	0.49
มากกว่า 10-15 ปี	47	4.39	0.69
มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	11	4.43	0.50

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพกับประสบการณ์ทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	$Sig.$
ระหว่างกลุ่ม	3	0.25	.08	.28	.84
ภายในกลุ่ม	342	101.30	.30		
รวม	345	101.55			

* $p < .05$

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพกับประสบการณ์ทำงาน พบว่านักวิชาการที่มีประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 นักวิชาการที่มีประสบการณ์ด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในฟาร์มเลี้ยงกุ้งชาวแตกต่างกัน

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ จำแนกตามประสบการณ์ด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ

ประสบการณ์ด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ	จำนวน	\bar{X}	SD
น้อยกว่า 3 ปี	143	4.35	0.55
มากกว่า 3-6 ปี	119	4.40	0.49
มากกว่า 6-9 ปี	57	4.41	0.59
มากกว่า 9 ปีขึ้นไป	27	4.58	0.61

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพกับประสบการณ์ด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	1.28	.43	1.45	.23
ภายในกลุ่ม	342	100.27	.29		
รวม	345	101.55			

* $p < .05$

จากตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพกับประสบการณ์ด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ พบว่า นักวิชาการที่มีประสบการณ์ด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพที่แตกต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 นักวิชาการที่มีอัตราเงินเดือนต่างกันมีความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในฟาร์มเลี้ยงกุ้งชาวต่างกัน

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ จำแนกตามอัตราเงินเดือน

อัตราเงินเดือน	จำนวน	\bar{X}	SD
ไม่เกิน 15,000 บาท	46	4.22	0.68
15,001-20,000 บาท	92	4.33	0.55
20,001-25,000 บาท	62	4.51	0.51
25,001-30,000 บาท	68	4.43	0.47
30,001-35,000 บาท	40	4.36	0.55
มากกว่า 35,000 บาท	38	4.53	0.46

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพกับอัตราเงินเดือน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5	3.35	.67	2.32	.04*
ภายในกลุ่ม	340	98.20	.29		
รวม	345	101.55			

* $p < .05$

จากตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพกับอัตราเงินเดือน พบว่า นักวิชาการที่มีอัตราเงินเดือนที่ต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เนื่องจากพบความแตกต่างกันจึงได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ LSD (Lest Significant Difference Test) ต่อ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ จำแนกตามอัตราเงินเดือน

อัตราเงินเดือน	\bar{X}	ไม่เกิน 15,000 บาท	15,001-20,000 บาท	20,001-25,000 บาท	25,001-30,000 บาท	30,001-35,000 บาท	มากกว่า 35,000 บาท
		\bar{X}	4.22	4.33	4.51	4.43	4.35
ไม่เกิน 15,000 บาท	4.22	-	-0.11	-0.29**	-0.21*	-0.14	-0.30*
15,001-20,000 บาท	4.33		-	-0.18*	-0.10	-0.03	-0.19
20,001-25,000 บาท	4.51			-	0.08	0.15	-0.01
25,001-30,000 บาท	4.43				-	0.07	-0.09
30,001-35,000 บาท	4.52					-	-0.17
มากกว่า 35,000 บาท	4.39						-

* $p < .05$

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD (Post Hoc) พบว่า มีความต่างกัน 4 คู่

คู่ที่ 1 นักวิชาการที่มีอัตราเงินเดือนไม่เกิน 15,000 มีระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพน้อยกว่านักวิชาการที่มีอัตราเงินเดือน 20,001-25,000 บาท

คู่ที่ 2 นักวิชาการที่มีอัตราเงินเดือนไม่เกิน 15,000 มีระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพน้อยกว่านักวิชาการที่มีอัตราเงินเดือน 25,001-30,000 บาท

คู่ที่ 3 นักวิชาการที่มีอัตราเงินเดือนไม่เกิน 15,000 มีระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพน้อยกว่านักวิชาการที่มีอัตราเงินเดือนมากกว่า 35,000 บาท

คู่ที่ 4 นักวิชาการที่มีอัตราเงินเดือน 15,001-20,000 บาท มีระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพน้อยกว่านักวิชาการที่มีอัตราเงินเดือน 20,001-25,000 บาท

สมมติฐานที่ 7 นักวิชาการที่มีตำแหน่งงานในสายวิชาการต่างกันมีความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในฟาร์มเลี้ยงกุ้งฯ วนแตกต่างกัน

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ จำแนกตามตำแหน่งงานในสายวิชาการ

ตำแหน่งงานในสายวิชาการ	จำนวน	\bar{X}	SD
ระดับปฏิบัติการ	210	4.35	0.57
ระดับผู้บริหารระดับต้น	103	4.44	0.47
ตั้งแต่ระดับผู้บริหารระดับกลางขึ้นไป	33	4.54	0.53

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพกับตำแหน่งงานในสายวิชาการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	1.38	.69	2.37	.10
ภายในกลุ่ม	343	100.17	.29		
รวม	345	101.55			

* $p < .05$

จากตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพกับตำแหน่งงานในสายวิชาการ พบว่า นักวิชาการที่มีตำแหน่งงานในสายวิชาการที่แตกต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 27 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. นักวิชาการที่มีเพศต่างกันมีความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาวแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. นักวิชาการที่มีอายุต่างกันมีความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาวแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
3. นักวิชาการที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาวแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
4. นักวิชาการที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาวแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
5. นักวิชาการที่มีประสบการณ์ด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพต่างกันมีความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาวแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
6. นักวิชาการที่มีอัตราเงินเดือนต่างกันมีความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาวแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
7. นักวิชาการที่มีตำแหน่งงานในสายนักวิชาการต่างกันมีความรู้ความเข้าใจด้านระบบความปลอดภัยทางชีวภาพในฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาวแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน